

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Værker i tolv bind 3-7: Komedier

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 3-7: Komedier", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 3-7: Komedier*, udg. af F. J. Billeskov Jansen , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 90. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holb05val-shoot-idm140203110741232/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 3-7: Komedier

ACTUS IV

SCEN. 1.

PHILOCYNE *ved sin Faders Grav.*

Standarden reysed er, til Krig sig alting ryster;
Paa Polidori Arm og Magt jeg mig fortrøster,
Med Fiendens Undergang min Spot han hævne vil.
Hvad for Tragœdie, hvad traurig Skue-Spil
Du, O Lucilia, os tvinger til at øve!
Du lære deraf skal, hvad det er at berøve
Din Søster det, som hun af alting havde kiær.
Jeg først begynder Krig, men Aarsag dog ey er
Til det uskyldig Blod, som herved skal udgydes:
Alt hvad Ulykke skeer, det skal paa dig udtydes,
Thi den ey lastes, som begynder saadant Spill,
Men den alleene, som Anledning gir dertil.
Om end min Fader selv stod op igien af Døde
Og ved sin Myndighed til Fred mig vilde nøde,
Saa fra sit Forsæt dog ey Philocyne stod,
Jeg til Forligelse mig ey bevæge lod.
Hvad vil det siige, om til egen Død jeg iiler?
Jeg svær ved denne Grav og hvad her under hviler,
Ja ved Pandolfi og ved Hyacinthes Siæl,
Ved hende, som mig gav Melampe til min Deel:
At ingen Fare skal mig fra mit Forsæt rygge.
Men Himmell! hvad er det? det er min Faders Skygge!
O! et forfærdet Syn! han op af Graven gaaer,
Mit Legem blir til Iis og Blodet stille staaer.
Philocyne sætter sig i en Lehnestoel.